

"Biblia" - Pieśń nad Pieśniami

PIEŚŃ NAD PIEŚNIAMI SALOMONA

PIEŚŃ I (1,1-2,7)

Nawiązanie miłości. Zaręczyny. 1. WPROWADZENIE DO ROZMOWY MIŁOŚCI (1,1-7). Oblubienica prosi o miłość i służy wdzięki oblubieńca (1-3); skromnie chwali samą siebie (4-5). Prosi, by mogła obcować z oblubieńcem i otrzymuje zezwolenie (6-7).

1

1 (Oblubienica.) Niech mię pocałuje pocałunkiem ust swoich, bo lepsze są piersi twe nad wino,
2 woniejące olejkami najwyborniejszymi. Olejek wylany imię twoje, dlatego panienki umiłowały cię.
3 Pociągnij mię! za tobą pobiegniemy do wonności olejków twoich! Wprowadził mię król do pokojów swoich; rozradujemy się i rozweselimy w tobie, wspominając piersi twoje więcej niż wino.
4 Prawi miłują cię. - Czarna jestem, ale piękna, córki jerozolimskie, jak namioty Kedaru, jak skóry Salomona.
5 Nie patrzcie na mnie, że jestem śniada, bo mię opaliło słońce; synowie matki mojej walczyli przeciwko mnie, postawili mię stróżem w winnicach; winnicy mojej nie strzegłam.
6 - Oznajmijże mi ty, którego miłuje dusza moja, gdzie pasiesz, gdzie odpoczywasz w południe, abym się nie poczęła błąkać za trzodami towarzyszków twoich.
7 - (Oblubieniec.) Jeśli się nie znasz, o najpiękniejsza z niewiast, wynijdź i idź za śladem trzód, a paś kozłeta twoje przy budkach pasterskich.

2. ROZMOWA MIŁOŚCI (1,8-2,3). Piękna jesteś, przyjaciółko moja (1,8-10)I Piękny jesteś, królu mój (11-13)! Wzmoczone uczucie wyraża się w krótkich wzajemnych pochwałach (1,14-2,3).

8 (Oblubieniec.) Do jazdy mojej przy wozach Faraonowych przyrównałem cię, przyjaciółko moja!

9 Piękne są jagody lica twego jak synogarlicy, szyja twoja jak klejnoty.

10 Łańcuszki złote uczynimy tobie, srebrem nakrapiane.

11 - (Oblubienica.) Podczas gdy król był w pokoju swoim, nard mój wydał wonność swoją.

12 Snopkiem mirry jest dla mnie mój miły, między piersiami moimi pozostawać będzie.

13 Gronem cypru jest dla mnie mój miły, w winnicach Engaddi.

14 - (Oblubieniec.) Oto ty piękna, przyjaciółko moja, otoś ty jest piękna, oczy twoje jak gołębicę.

15 - (Oblubienica.) Otoś ty jest piękny, miły mój, i wdzięczny!

16 Łóżko nasze kwiecia pełne.

17 (Oblubieniec.) Belki domów naszych cedrowe, stropy nasze cyprysowe.

2

1 (Oblubienica.) Jam kwiat polny i lilia padolna.

2 - (Oblubieniec.) Jak lilia między cierniem, tak przyjaciółka moja między córkami.

3 - (Oblubienica.) Jak jabłoń między drzewami leśnymi, tak miły mój między synami. Pod cieniem jego, którego pragnęłam, siedziałam, a owoc jego słodki gardłu memu.

3. ZARĘCZYNINY (2,4-7).

4 (Oblubienica.) Wprowadził mię do piwnicy winnej, rozrządził we mnie miłość.

5 Oblóście mię kwieciami, obsypcie mię jabłkami, bo mdleję z miłości.

6 Lewa ręka jego pod głową moją, a prawica jego obejmie mię.

7 - (Oblubieniec.) Poprzysięgam was, córki jerozolimskie, przez sarny i przez jelenie połne, abyście nie budziły ani dawały ocknąć się miłej mojej, dokąd sama nie zechce.

PIEŚŃ II (2,8-7,5)

Wzrost miłości. Wzajemne odwiedziny. 1. OBLUBIENIEC ODWIEDZA OBLUBIENICĘ (2,8-17).

Wprowadzenie odwiedzin (8-10a). Oblubieniec przed oknem oblubienicy zaprasza ją do wyjścia (10b-14).

Oblubienica posłuszna idzie za nim (15-17).

8 (Oblubienica.) Głos miłego mego! Oto on idzie, skacząc po górach, przeskakując pagórki;

9 podobny jest miły mój do sarny lub do jelonka. Oto on stoi za ścianą naszą, spoglądając przez okna, patrząc przez kraty.

10 Oto miły mój mówi do mnie: (Oblubieniec.) Wstań, śpiesz się, przyjaciółko moja, gołębicę moja, piękna moja, a przyjdź!

11 Bo już zima minęła, deszcz przeszedł i ustał.

12 I ukazały się kwiaty na ziemi naszej, przyszedł czas obrzynania winnic, głos synogarlicy słyszany jest w ziemi naszej;

13 figa wypuściła zielone owoce swoje, winnice kwitnące wydały wonność swoją. Wstań, przyjaciółko moja, piękna moja, a przyjdź!

14 Gołębico moja w rozpadlinach skalnych, w szczelinie parkanu, ukaż mi oblicze twoje, niechaj głos twój zabrzmie w uszach moich; albowiem głos twój wdzięczny, a oblicze twoje piękne.

15 - (Oblubienica.). Pojmajcie nam liszki małe, które niszczą winnice, bo winnica nasza zakwitła!

16 Miły mój dla mnie, a ja dla niego, który się pasie między liliami,

17 póki dzień nie wionie chłodem i nie przeminą cienie.

18 Wróć się, bądź podobny, miły mój, do sarny i do jelenka na górach Beter!

2. OBLUBIENICA ODWIEDZA OBLUBIENICĘ (3,1-5). Szuka go po mieście (1 -3) i znajduje (4-5).

3

1 (Oblubienica.) Na łóżku moim w nocy szukałam tego, którego miłuje dusza moja; szukałam go, lecz nie znalazłam.

2 Wstanę i obiegę miasto po ulicach i po rynkach szukać będę tego, którego miłuje dusza moja. Szukałam go, lecz nie znalazłam.

3 Znaleźli lnię stróża, którzy strzegą miasta: "Czy widzieliście tego, którego miłuje dusza moja?"

4 Zaledwie odeszłam od nich, znalazłam tego, którego miłuje dusza moja. Pojmałam go i nie puszczę, aż go wprowadzę do domu matki mojej i do komory rodzicielki mojej.

5 - (Oblubieniec.) Poprzysięgam was, córki jerozolimskie, przez sarny i jelenie polne, abyście nie budziły ani dawały ocknąć się miłej, dokąd sama nie zechce!

PIEŚŃ III (3,6 - 5,1)

Miłość dojrzała. Zaślubiny. 1. UROCZYSTOŚĆ WESELNA (3,6-11). Przeprowadzenie oblubienicy (6-8).

Oblubieniec wychodzi naprzeciw (9-11).

6 (Lud.) Któż to jest, co wstępuje przez puszcę jak słup dymu z wonności mirry i kadzidła i wszelkiego proszku aptekarskiego?

7 Oto łoże Salomona sześćdziesięciu mężnych obstało z najmężniejszych Izraela,

8 wszyscy trzymający miecze i wyćwiczeni w boju; każdego miecz przy boku jego dla strachów nocnych.

9 - Lektykę uczynił sobie król Salomon z drzewa Libanu;

10 filary jej poczynił srebrne, poręcze złote, siedzenie szkarłatne, środek jej wysłał miłością dla córek jerozolimskich.

11 Wynijdźcie i oglądajcie, córki Syjońskie, króla Salomona w koronie, którą go ukoronowała matka jego w dzień zrękwiny jego i w dzień wesela serca jego.

2. PIEŚŃ POCHWALNA NA CZEŚĆ OBLUBIENICY (4,1-7).

4

1 (Oblubieniec.) O jakżeś piękna, przyjaciółko moja, o jakżeś piękna! Oczy twoje gołębice, oprócz tego, co się wewnątrz tai. Włosy twoje jak stada kóz, które zstąpiły z góry Galaad.

2 Zęby twoje jak trzody owiec postrzyżonych, które wyszły z kąpieli, każda mająca po dwojgu jagniąt, a nieplodnej nie masz między nimi.

3 Jak wstęga karmazynowa warł twoje, a wymowa twoja wdzięczna. Jak płatek jabłka granatowego, tak jagody twoje, oprócz tego, co się wewnątrz tai.

4 Szyja twoja jak wieża Dawidowa, którą zbudowano z szańcami; tysiąc tarcz wisi na niej, wszystka broń moczów.

5 Dwoje piersi twoich jak dwoje bliźniątek u sarny, które się pasą między liliami.

6 Póki dzień nie nadejdzie, a nie nachyła się cienie, pójdę do góry mirry i do pagórka kadzidła.

7 Wszystka jesteś piękna, przyjaciółko moja, i nie ma w tobie zmayı.

3. ZAŚLUBINY (4,8-5,1). Oblubieniec zaprasza oblubienicę do pałacu (4,8). W drodze darzy ją najczulszymi słowami (9-11). W pałacu prosi ją o rękę (12-15). Przyzwolenie małżeńskie (4,16 - 5,1).

8 (Oblubieniec.) Pójdźże z Libanu, oblubienico moja, pójdź z Libanu, pójdź! Będiesz koronowana z wierchołka Amanu, z wierchołka Saniru i Hermonu, z legowisk lwich, z gór rysiów.

9 - Zraniłaś serce moje, siostrze moja, oblubienico, zraniłaś serce moje jednym okiem twoim i jednym włosiem szyi twojej.

10 Jak piękne są plersi twoje, siostrze moja, oblubienico! Piękniejsze są plersi twe niż wino, a wonność olejków twoich niż wszystkie wonności.

11 Plastrem miodu kąpiącym wargi twoje, oblubienico, miód i mleko pod językiem twoim, a wonność szat twoich jak wonność kadzidła.

12 - Ogrodem zamkniętym siostrze moja, oblubienico, ogrodem zamkniętym, zdrojem zapieczętowanym.

13 Szczepy twoje są sadem granatów z owocami jabłek.

14 Cypry z nardem, nard i szafran, trzcina wonna i cynamon ze wszystkimi drzewami libańskimi, mirra i aloes, ze wszystkimi przedniejszymi olejkami.

15 Zdrój ogrodów, studnia wód żywych, które płyną pędem z Libanu.

16 - (Oblubienica.) Wstań, wietrze północny, i przyjdź, wietrze z południa, przewiej ogród mój, a niech płyną wonności jego!

5

1 Niech przyjdzie miły mój do ogrodu swego i niech je owoce jabłek jego! (Oblubieniec.) Przyszedłem do ogrodu mego, siostrzo moja, oblubienico, zebrałem mirrę moją z wonnymi ziołami mymi, jadłem plastr z miodem moim, piłem wino moje z mlekiem moim. Jedźcież, przyjaciele, i pijcie, a popijcie się, najmiłsi!

PIEŚŃ IV (5,2-6,4)

Próba i utwierdzenie miłości I. PRÓBA MIŁOŚCI OBLUBIENICY (5,2-9). Oblubieniec odwiedza w nocy oblubienicę, lecz zanim mu otworzyła, oddała się (2-6b). Oblubienica szuka go po mieście (6c-9).

2 (Oblubienica.) Ja śpię, lecz serce moje czuwa. Głos miłego mego kołającego: (Oblubieniec.) Otwórz mi, siostrzo moja, przyjaciółko moja, gołębico moja, niepokalana moja, bo głowa moja pełna jest rosy, a kędziory moje kropli nocnych!

3 - (Oblubienica.) Złożyłam suknię moją, jakże ją mam oblec? Umyłam nogi moje, jakże je mam skalać?

4 Miły mój wyciągnął rękę swą przez otwór, a wnętrzności moje zdrzały za dotknięciem jego.

5 Wstałam, aby otworzyć miłemu memu; ręce moje kapały miną, a palce moje były pełne mirry co najwyborniejszej.

6 Zaworę drzwi moich otworzyłam miłemu, ale on był odszedł i minął. Dusza moja rozplynęła się, gdy mówił; szukałam, a nie znalazłam go, wołałam, a nie odpowiedział mi.

7 - Znaleźli mnie stróże, co chodzą po mieście, pobili mię i zranili mię, wzięli płaszcz mój ze mnie stróże murów.

8 - Poprzysięgam was, córki jerozolimskie, jeśli znajdziecie miłego mego, abyście mu oznajmiły, iż mdleję z miłości.

9 - (Dziewice.) Jakież jest miły twój nad miłego, o najpiękniejsza między niewiastami? Jakież jest miły twój nad miłego, żeś nas tak poprzysięgła?

2. IPIEŚŃ POCHWALNA NA CZEŚĆ OBLUBIENICA (5,10-16).

10 (Oblubienica.) Miły mój jest biały i rumiany, wybrany z tysięcy.

11 Głowa jego to złoto najlepsze, włosy jego jak latorośle palmowe, czarne jak kruk.

12 Oczy jego jak gołębice nad strumieniami wód, wymyte w mleku i siedzące nad pełnymi potokami.

13 Policzki jego jak grządki wonnych ziół, zasadzone przez aptekarzy, wargi jego lilie, kapiące mirrą przednią.

14 Ręce jego utoczone ze złota, pełne hiacyntów, brzuch jego z kości słoniowej, pokryty szafirami.

15 Golenie jego to słupy marmurowe, które postawiono na podstawach złotych. Postać jego jak Liban, wyborny jak cedry.

16 Gardło jego najśodsze i cały jest ujmujący. Taki jest miły mój i to jest przyjaciel mój, córki jerozolimskie.

3. NAGRODA WIERNOŚCI I POCHWAŁA OBLUBIENICY (5,17 - 6,9). Oblubienica znajduje oblubienicę (S,17 - 6,2). Oblubieniec wysławia piękność oblubienicy (3-7) i przenosi ją ponad inne żony królewskie (8-9).

17 (Dziewice.) Gdzież poszedł miły twój, o najpiękniejsza między niewiastami? Gdzie się obrócił miły twój? a będziemy go szukać z tobą.

6

1 (Oblubienica.) Miły mój zstąpił do ogrodu swego, do grządki wonnych ziół, aby się paść w ogrodach i lilie zbierać.

2 Ja dla miłego mego, a dla mnie miły mój, który się pasie między liliami.

3 - (Oblubieniec.) Piękna jesteś, przyjaciółko moja, wdzięczna i ozdobna jak Jeruzalem, straszna jak wojska uszykowane porządnie!

4 Odwróć oczy twoje ode mnie, bo te sprawiły, żeś odleciał. Włosy twoje jak trzoda kóz, które się ukazały z Galaadu.

5 Zęby twoje jako trzoda owiec, które wyszły z kąpieli, wszystkie mające po dwojgu jagniątek, a nieplodnej nie masz między nimi.

6 Jak skórka jabłka granatowego, tak jagody twoje, oprócz tego, co się w tobie ukrywa.

7 Sześćdziesiąt jest królewskich żon i osiemdziesiąt nałożnic, a panien nie masz liczby:

8 jedna jest gołębica moja, doskonała moja, jedynaczka matki swojej, wybrana rodzicielki swojej! Widziały ją inne córki, i jako najszczęśliwszą wysławiały, królewskie żony i nałożnice, i chwaliły ją:

9 "Któraż to jest, która idzie jak zorza powstająca, piękna jak księżyc, wybrana jak słońce, ogromna jak wojska uszykowane porządnie?"

PIEŚŃ V (6,10 - 8,4)

Radość i owoce miłości. I. NOWA PIEŚŃ POCHWALNA NA CZEŚĆ OBLUBIENICY (6,10 - 7,10).

Oblubienica, schodząc do ogrodu, spotyka orszak oblubienicy (6,10 - 7,1a). Orszak wysławia jej piękność (1b-7).

Oblubieniec wyraża swe upodobanie w oblubienicy (8-9a); ona pragnie go uszczęśliwić (9b-10).

10 (Oblubienica.) Zstąpiłam do ogrodu orzechowego, aby oglądać jabłka na dolinach i zobaczyć, czy zakwitła winnica i czy rozwinęły się jabłka granatu.

11 Nie wiedziałam, dusza moja zatrwożyła mię dla wozów Aminadaba.

12 - (Orszak oblubieńca). Wróć się, wróć się, Sulamitko, wróć się, wróć się, abyśmy na cię patrzyli!

7

1 Cóż ujrzysz na Sulamitce, jeno hufce wolenne? - Jakże są piękne kroki twoje w trzewikach, córko księżca! Stawy ud twoich są jak naszyjniki, zrobione ręką mistrza.

2 Pępek twój jako czara toczona, która nigdy nie jest bez napoju. Brzuch twój jak bróg pszenicy otoczony liliami.

3 Dwoje piersi twoich jak dwoje małych bliźniąt sarnich.

4 Szyja twoja jak wieża z kości słoniowej. Oczy twoje jak sadzawki w Hesebonie, które są przy bramie córki mnóstwa. Nos twój jak wieża Libanu, zwrócona ku Damaskowi.

5 Głowa twoja jak Karmel, a warkocze głowy twojej jak purpura królewska zwinięta na cewki.

6 Jakżeż piękna i jak wdzięczna, najmiłsza, w rozkoszach!

7 Twój wzrost podobny jest do palnły, a piersi twoje do gron winnych.

8 - (Oblubieniec). Rzekłem: Wstąpię na palmę i uchwycę owoce jej; i będą piersi twoje jak grona winnicy, a wonność ust twoich jak jabłek.

9 Gardło twoje jak najlepsze wino... (Oblubienica)...godne miłego mego do picia, warg też i zębów jego do smakowania.

10 Ja należę do miłego mego i do mnie pragnienie jego.

2. OBLUBIENICA POŻĄDA NAJŚCISLEJSZEGO POŁĄCZENIA Z OBLUBIENIEM (7,11-8,4). Prosi, by oblubieniec udał się z nią na wieś (7,11 -14). Pragnie, by był dla niej bratem (8,1-4).

11 (Oblubienica.) Przyjdź, miły mój, wynijdźmy na pole, mieszkajmy we wsiach!

12 Rano wstawajmy do winnic, oglądajmy, czy kwitnie winnica, czy kwiecie zawiązuje się w owoc, czy kwitną jabłka granatu; tam tobie dam piersi moje. Mandragory wydały woń.

13 W bramach naszych wszelakie jabłka, nowe i stare, miły mój, zachowałam dla ciebie.

8

1 Któż mi da ciebie jako brata mego, ssącego piersi matki mojej, abym cię znalazła na dworze i całowała cię, i by mną już nikt nie gardził?

2 Pojmam cię i wprowadzę do domu matki mojej, tam mię będziesz uczył; a dam ci napój z wina zaprawionego i moszcz z jabłek granatowych moich.

3 Lewica jego pod głową moją, a prawica jego obejmuje mię.

4 - (Oblubieniec). Poprzysięgam was, córki jerozolimskie, nie obudzajcież ani nie dajcie się ocknąć miłej, póki sama nie zechce.

PIEŚŃ VI (8,5-14).

Triumf miłości. 1. OBLUBIENICY UDAJĄ SIĘ DO DOMU OBLUBIENICY (8,5-7). Miłe wspomnienia (8,5). Potęga miłości (6-7).

5 (Lud.) Któraż to jest, która wstępuje z puszczy, opływająca rozkoszami, oparta o miłego swego? -

(Oblubieniec.) Pod drzewem jabłoni wzbudziłem cię; tam naruszona została matka twoja, tam zgwałcona była rodzicielka twoja.

6 - (Oblubienica.) Przyłóż mię jako pieczęć do serca twego, jako pieczęć do ramienia twego; bo mocna jest jak śmierć miłość, twarda jak otchłań jest zazdrość; pochodnie jej pochodnie ognia i płomieni.

7 Wody mnogie nie mogły ugasić miłości i rzeki nie zatopią jej; choćby człowiek dał wszystką majątność domu swego za miłość, wzgardzi nią jako nicością.

2. ZAPŁATA (8,8-12). Narada rodzeństwa (8,8-10). Ustalenie ceny (11-12).

8 (Bracia.) Siostra nasza mała i piersi nie ma; cóż uczynimy siostrze naszej w dzień, w który będą mówić do niej?

9 Jeśli jest murem, zbudujemy na niej baszty srebrne, jeśli jest drzwiami, spójmy je deskami cedrowymi.

10 - (Oblubienica.) Ja jestem murem, a piersi moje jako wieża, odkąd stałam się u niego taką, która pokój znalazła.

11 - (Bracia.) Winnicę miał Spokojny w owej, którą ma ludy; poruczył ją stróżom, mąż przynosi za owoc jej tysiąc srebrników.

12 - (Oblubieniec.) Winnica moja przede mną jest. Tysiąc dla ciebie, Spokojny, a dwieście dla tych, którzy strzegą owoców jej.

3. ZAKOŃCZENIE (8,13-14).

13(Oblubieniec.) Ty, która przebywasz w ogrodach, przyjaciele słuchają: daj mi usłyszeć głos twój.

14 - (Oblubienica.) Uciekaj miły mój, a bądź podobny do sarny i do jelonka na górach ziół wonnych!